Выходить у Львовѣ що дня (кромъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція подъ ч. 8 улици Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рокъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 164. Середа 24 Липня (5 Серпня) 1891. Рôкъ I.

Доказы зъ минувшости и теперѣшности.

Мы лишь дуже нерадо дотыкаємось нашихъ боляковъ народныхъ, не радо порушаємо справы, котрй не голй слова и писанина, лишь сама робота може поправити; але коли треба вже конче рѣчь пояснити и выказати правду, та отвирати не зрячимъ очи, то годѣ вже тогды мовчати и треба конче дотыкатись хочь бы и якъ не милыхъ справъ. Вчера порушили мы одну таку справу и поставили доказы на то, що Русинамъ не треба нѣякъ оглядатись на то, щобы приєднати тыхъ, котрыхъ вôддѣлили вôдъ нихъ рôзницѣ політичнй и літературнй, тыхъ, котрй вôдцурались свого народу и єго мовы. То була бы пуста и до нѣчого не здала робота; за то лѣпше самымъ брати ся до дѣла, орґанізувати ся и передовсѣмъ звертати свою увагу на поле економічне, бо то ґрунтъ, на котрôмъ найпевнѣйше можемо оперти ся и въ котрôмъ головно спочиває будучнôсть нашого народу. Вчерашнй нашй доказы хочемо нинѣ доповнити деякими другими доказами зъ минувшости и теперѣшности.

Мы вже при нагодѣ вказували на то, що въ 1866 р., коли наша держава була въ великôмъ клопотѣ, бо тогды заскочила єи була вôйна ажь зъ двохъ сторôнъ, нашй москвофілы выступили були вже зовсѣмъ отверто и стали зовсѣмъ смѣло пôдготовлювати ґрунтъ для Росіи, думаючи, що ось-ось Москаль прийде и все загорне та и Русинôвъ здушить. Але они перечислились. Вôдъ того то часу стало наше москвофільство буяти и чимъ разъ бôльше спиняти нашъ народный рухъ, доки ажь самй Русины не опамятались та не стали вôдъ него боронити ся.

Сего року минає якъ разъ тому 25 лѣтъ, коли то нашй москвофілы по програной битвѣ австрійского войска пôдъ Садовою и Кралевоградцемъ зъ Прусаками выступили явно противъ Русинôвъ и 8 серпня 1866 р. оголосили въ ґазетѣ „Слово“, що нема нѣякихъ Русинôвъ въ Галичинѣ лишь Москалѣ. Пôзнѣйше, побачивши, що якось Москаль не приходить такъ скоро якъ они того сподѣвали ся, стали ся они зъ тымъ крыти, ажь ось знову почали смѣлѣйше выступати, хочь все таки ще не такъ явно, щобы кождый ихъ порозумѣвъ, а крутили и крутять такъ, щобы якъ найбôльше Русинôвъ баламутити. Коли теперь минали роковины битвы пôдъ Кралевоградцемъ, нагадала собѣ москвофільска ґазета „Галицка Русь“ тй часы и пригадала ту проґраму выголошену въ „Словѣ“ 1866 р. На фактъ сей звернула „Правда“ увагу и подала при сѣй нагодѣ исторію москвофільства зъ той поры, коли оно перший разъ у насъ проявило ся ажь до нашихъ часôвъ. Зъ тои исторіи наводимо тутъ кôлька уступôвъ, котрй най послужать доказомъ, якъ вже вôдъ многихъ лѣтъ спиняли москвофілы народный розвôй Русинôвъ. Зъ доказôвъ тыхъ буде можна побачити, чи нашй москвофіли дадуть ся приєднати для пôдвигненя нашого народу, коли они вже тôлько лѣтъ ту роботу спиняли. Пôдъ заголовкомъ: „Погодиньская кольонія „Галицко-русская“ безъ маски“ пише згадана ґазета:

Вже въ трицятыхъ рокахъ московскій професоръ Поґодинъ и инший тамошнй аґенты панславізму а радше панрусизму (мы кажемо „москвофільства“ або „москволюбства“ бо такъ ще може найлѣпше для ясности й одностайности цѣлу ту аґітацію противъ Русинôвъ називати. — *Ред.*) навязали зносины зъ виднѣйшими тодѣ Галичанами (якъ Денисъ Зубрицкій и єго многонадѣйный ученикъ Антонъ Петрушевичь, Яковъ Головацкій, Ив. Вагилевичь и ин.), щобъ спинити розвитокъ окремои словесности вôдъ московскои, самостôйнои літературы украиньско-рускои, и тымъ способомъ повстала аґенція обрусєнія (москвофільства), котру Зубрицкій звеличавъ „Погодинскою колонією Галицко-русскою“. Задля системы „обрусєнія“ не выстарчало ще, щобъ украинскихъ Русинôвъ перетворити въ „настоящихъ русскихъ“ (въ Москалѣвъ); тенденція „обрусєнія“ булабъ на ихъ думку недовершена, колибъ въ австрійскôй державѣ Русины розвинули свою самостôйну літературу, котра булабъ доказомъ національнои окремѣшности украинско-руского народу. Треба було отже и въ австрійскôй державѣ въ самôмъ зародѣ приголомшити самостôйный рухъ національный мѣжь Русинами и спровадити єго, на такъ званй „историческіи начала“, треба було звести літературнй змаганя рускихъ письменникôвъ на „обєдинительное“ поле або такъ звану „историческую почву“ и тымъ способомъ положити пôдвалины до „обрусєнія“ руского народу въ Австріи.

Першй заходи московскихъ „обрусителѣвъ“ пôсля розбудженя літературного руху на народно-рускôй нивѣ Маркіяномъ Шашкевичемъ и товаришами стрѣтили грôмкій протестъ въ 1848 р. Заснованє політичного това-

Якъ она вôддала свою доньку.

(Гумореска зъ норвежского Л. Діллінґа.)

(Дальше).

Такъ росла Мальця ажь стала велика, — вправдѣ не такъ велика якъ єи мама — але красна, далеко красша якъ єи мама, а чимъ ставала бôльша и красша, тымъ робила ся зъ неи бôльша панѣ. Єи черевички зъ высокими тоненькими обцасами не станули нѣколи на замащеныхъ дошкахъ крамницѣ. Сидѣла разъ у разъ въ вôкнѣ мѣжь цвѣтами въ свѣтлици та вышивала на канвѣ и знала, що она красна.

На другôмъ поверсѣ мешкавъ гуртôвникъ Венґель. То бувъ вдовець и мавъ сына одинака, Петра, що бувъ навѣть оденъ рôкъ въ Парижи. Вôнъ вернувъ бувъ теперь до дому зъ глубоко вытятымъ ковнѣремъ вôдъ сорочки, волосє мавъ по серединѣ роздѣлене и говоривъ страшно по французски.

Розумѣє ся, що зъ Петра Венґля зробивъ ся бувъ не абы якій паничикъ. Вôнъ бувъ переконаный, що всѣ хорошй дѣвчата зъ цѣлого мѣста лишь для него на свѣтѣ и що кожда зъ нихъ буде мати собѣ за найбôльшу честь, коли вôнъ зволить залицяти ся до неи.

Вôнъ видѣвъ Амалію у вôкнѣ а она єго. Вôнъ залюбивъ ся въ нѣй, а она въ нѣмъ. Она почала зъ того, що насамперед залюбила ся въ єго малиновôй краватцѣ та въ єго перловыхъ рукавичкахъ зъ грубыми якъ гусеницѣ швами а наконець залюбилась таки въ цѣлôмъ хлопци. Вôнъ же подобавъ зовсѣмъ на тй мальованй образки, що то ихъ кравцѣ у вôкнахъ выставляють, а звѣстна рѣчь, що жѣнки за ляльками пропадають. Такъ и почавъ вôнъ ѣй кланяти ся а она — червонѣти.

Коли она одного красного дня ишла зъ текою на ноты на лекцію музики, пустивъ ся вôнъ за нею и ставъ собѣ балакати зъ нею якъ зъ якою знакомою.

— Добрый-день, добрый-день, паннѣ, якъ ся маєте? — вôдозвавъ ся вôнъ зовсѣмъ смѣло, хочь нѣколи передъ тымъ анѣ слова зъ нею не говоривъ.

— Дякувати, зовсѣмъ добре, — прошептала Амалія, почервонѣвшись.

Въ цѣлôмъ єго поведеню було щось такъ елеґантно безвстыдного, що ажь просто ѣй импонувало.

Такъ ишовъ вôнъ коло неи черезъ цѣлу улицю и балакавъ безустанно, якъ колибъ знавъ єи що найменше вже якихъ десять лѣтъ, ажь наконець она пристала на то, щобы замѣсть на лекцію музики пôйти зъ нимъ на прохôдъ доокола замку.

Она сѣла собѣ на лавку и тутъ сказавъ вôнъ ѣй, що вôнъ шалено въ нѣй залюбивъ ся, и просивъ єи о єи дрôбненьку ручку и о серденько.

Амалія, розумѣє ся, казала якъ всѣ добре выхованй панночки, що мусить ще надуматись, що то спало на ню такъ несподѣвано и т. д.

Петро скочивъ обуреный.

— Бувайте здоровй, панно, и простѣть, що я звагалѣ васъ непокоивъ.

— Та кудижь идете?

— Надъ берѣгъ, скупати ся въ холоднôй водѣ, — сказавъ вôнъ розсмѣявшись злосливо. — Прощайте панно, бувайте здоровй, на завсѣгды!

— Та пождѣть прецѣ, тажь — я — я не можу перечити, що — я....

— Що вы мене любите, такъ, я то вже давно знавъ — сказавъ вôнъ и обнявъ єи та ставъ цѣлувати. — То тобѣ нѣчого не поможе, моя любко, що ты будешь удавати супротивъ мене недоторкливу; я вже то давно видѣвъ тобѣ зъ твоихъ очей, що то тобѣ не легко приходить.

— Господи, а то вôнъ зарозумѣлый, подумала она собѣ, та стала єго вповнѣ подивляти.

Такъ сидѣли они собѣ и оповѣдали собѣ цѣкавй дурницѣ, якъ всѣ залюбленй, горнули

риства „Головна Рада руска у Львовѣ“ и зъѣздъ „рускихъ ученыхъ“ були головными и выразными манифестаціями національнои свѣдомости галицкихъ Русинôвъ, а ухвалена тодѣ народна проґрама, въ котрôй дуже ясно и выразно зазначена національна окремѣшность и самостôйность руского народу (вôдъ московского и польского) остала и по нинѣшный день несхитною пôдвалиною въ политичнôмъ житю Русинôвъ. На зъѣздѣ „рускихъ ученыхъ“ выправили „обрусительнû“ аґенты котячу музыку пôдъ дверми Мик. Устияновича, Головацкого и Михайла Глиньского за те, що они заявили ся прихильниками народнои мовы и фонетичнои правописи въ литературѣ. Одначе щиро-народный напрямъ перемôгъ „обрусителѣвъ“ и зъѣздъ ученыхъ поклавъ основы до дальшого самостôйного розвитку рускои літературы въ Галичинѣ, засновуючи „Галицкоруску Матицю“. Колижь опісля повелось обрусительнымъ аґентамъ приєднати собѣ проводира літературного руху проф. Якова Головацкого и керманича политики тодѣшнои, редактора „Слова“ Богдана Дѣдицкого, прибирають обрусительнû заходы конкретнѣйшû формы, и тодѣ починає ся такъ званый „роздоръ“, зарисовує ся подѣлъ Русинôвъ на партіи „старыхъ Словистôвъ“, и „молодыхъ“ украинофилôвъ-народовцѣвъ „Вечерничниковъ“. (Вôдъ ґазеты „Вечерницѣ“). Починає ся завязята боротьба и въ журналістицѣ и въ житю прилюднôмъ и приватнôмъ мѣжь партією „старою“ и „украинофільскою.“ Тенденція обрусительна выступає вже выразно на зборахъ „Гал. рус. Матицѣ“ въ 1864 р., котру обрусительна партія захопила въ свои руки и въ выданю Матичнôмъ „Науковый Сборникъ“ завела „общерусскій языкъ“. Щобъ Русины могли засвоити сей языкъ, пускає Богданъ Дѣдицкій въ свѣтъ брошуру „Въ одинъ часъ научить ся Малорусу по великорусски.“ А всежь таки такъ звана партія „староруска“, а въ дѣйстности „Погодинская кольонія“ маскувала свои заходы, закрываючи себе тымъ, нѣбы то имъ не мила тôлько фонетична правопись, украинщина и т. ин., позаякъ они не хотять покидати „тисячелѣтнои литературы“ „историчнои правописи“ и т. д. Всѣ тû выкруты обрусителѣвъ мали тôлько замаскувати ихъ змаганя и передъ правительствомъ и передъ рускою суспôльностію и передъ церковными властями.

Справы краєвû.

III. Краєва комісія для справъ рôльничихъ, предложить краєвому Выдѣлови внесене о утворене посады краєвого учителя ветеринаріи зъ платнею 1.500 зр. и додаткомъ 500 зр. на обѣздки.

Задачею єго буде: *а)* удѣляти науки ветеринаріи въ низшихъ школахъ рôльничихъ; *б)* уладжувати курсы ветеринарійнû пôсля вказôвокъ краєвого Выдѣлу въ часѣ вôльнôмъ вôдъ науки; *в)* удѣляти краєвôй комісіи для справъ рôльничихъ взглядно краєвому Выдѣлови фаховои опініи въ справахъ ветеринарскихъ.

Плянъ науки ветеринаріи въ низшихъ школахъ рôльничихъ буде въ наслѣдокъ того такъ змѣненый, щобы тая наука була перенесена на послѣдный рôкъ науки.

IV. Краєва комісія для справъ рôльничихъ предложить краєвому Выдѣлови внесене, переобразувати низшу школу рôльничу въ Кобѣрницяхъ зъ дволѣтнои на трилѣтну, попытавшись о опінію кураторіи школы и обчисливши одноразовû вклады та стале збôльшене буджету въ наслѣдокъ переобразованя тои школы.

Краєва комісія для справъ рôльничихъ предложить краєвому Выдѣлови внесене о утворене въ школѣ огородничôй въ Тарновѣ сталои посады учителя для елементарныхъ наукъ на подôбныхъ условинахъ, якû ухваливъ Соймъ для такихъ посадъ въ низшихъ школахъ рôльничихъ.

Яко трету точку порядку дневного, предложивъ проф. Струсевичь внесене що до заложеня новыхъ низшихъ школъ рôльничихъ, для котрыхъ пляны вже зовсѣмъ дозрѣли:

1. Проектъ заложеня такои школы на дарованôмъ ґрунтѣ барона Жиґм. Ромашкана въ Угерску пôдъ Стрыємъ, въ котрôй кошта зъ интернатомъ на 30 учениковъ и 30 морґовымъ господарствомъ будуть выносити округло 35.000 и мають покрыти ся почасти зъ фонду державного, по части зъ дарôвъ приватныхъ (баронъ Ромашканъ жертвувавъ 1.000 зр., пов. Рада стрыйска 28.000 зр.), а около 16.000 зр. зъ фондôвъ краєвыхъ. Ся школа має такожь значну фондацію (бо поверхъ 12.000 зр.) на удержане, а взглядно на стипендіи для учениковъ, котру баронъ Ромашканъ яко екзекуторъ тестаменту бл. п. Гота, призначивъ для школы въ Угерску. Повѣтова Рада жидачѣвска зобовязала ся утворити для школы одну стипендію въ квотѣ 150 зр. для учениковъ зъ жидачѣвского повѣту, а дрогобицка Рада повѣтова утворити 3 стипендіи по 80 зр. для учениковъ зъ єи повѣту.

2. Громада мѣста Коросна заявила, що крôмъ приобѣцяныхъ вже 3000 зл. на кошты заложеня низшои школы рôльничои въ тôмъ мѣстѣ а 100 зл. на кошты удержаня учениковъ черезъ 8 лѣтъ, готова вôддати титуломъ вôднайму на ужитокъ маючои повстати тамъ рôльничои школы около 54 морґи ґрунту, приналежного до фонду убогихъ мѣста Коросна, а вынанятыхъ теперь за 352 зр., пôдъ условіемъ, єли тота школа буде получена зô школою управы и выправы льну, що особливо булобы важне для сконцентрованя въ Коросиѣ ткацкого промыслу. До того ще жертвували: повѣтова Рада коросненьска по 1200 зр. черезъ 10 лѣтъ на стипендіи для учениковъ, а пов. Рада яслиска на ту саму цѣль по 450 зр. зерезъ 3 лѣта.

Зô взгляду на тое, що получене низшои школы рôльничои зô школою управы и выправы льну, котра має своє, вôдповѣдно до розмѣрôвъ уладжене господарство, булобы не лишь можливе але и раціональне, крôмъ того вынеслобы удержане такои сполученои школы рôльничои зъ школою управы и выправы льну поверхъ 3000 зр. дешевше нѣжь удержане обохъ школъ окремо, та що школа управы и выправы льну въ Городку, задля браку вôдповѣдного ґрунту и будынкôвъ а такожь невôдповѣдного положеня, котре не позваляє на розширене будынкôвъ, мусить бути чимъ борше зъ того мѣстця перенесена, комісія ухвалила предложити Соймови рѣшуче предложене о заложене низшихъ школъ рôльничихъ зъ трилѣтною наукою въ Угерску пôдъ Стрыємъ и въ Коросиѣ. Зô школою въ Коросиѣ має бути полученый курсъ управы и выправы льну, а рôвночасно въ Городку тую школу закрыє ся.

Переглядъ політичный.

„Pest. Lloyd“ а за нимъ и „Pol. Corr.“ подають вѣсть, що правительство австрійске лагодить законъ противъ шпеґуньства и предложить єго Радѣ державнôй на осѣннôй сесіи. Мабуть и угорске правительство лагодить подôбный проектъ. Згаданû ґазеты доносять, що власти политичнû въ Галичинѣ и на Буковинѣ дôстали вже наказъ, щобы строго пильнували границь супротивъ чужинцѣвъ. Причиною того розпорядженя було то, що австрійскû дезертеры хотѣли допустити ся крадежи въ краковскôй ґенеральнôй командѣ намовленû до того россійскимъ официромъ. Дезертеры тû єховались за россійску границю и намѣряли выкрасти пляны и письма войсковû.

На Угорщинѣ заносить ся на розвязане парляменту. Мимо того, що намѣрена реформа адміністраціи угорскои має запевнену бôльшôсть въ парляментѣ, не може правительство дати собѣ рады зъ опозиціею. Ситуація стала вже безвыхôдна. Президентъ кабінету ѣздивъ въ сѣй справѣ до Ишль до Є. Вел. Цѣсаря а въ слѣдъ за тымъ рознеслась вѣсть, що парля-

---

ся одно идъ другому, якъ всѣ залюбленû, ажь наставъ часъ вертати домôвъ.

Розумѣє ся, що заручинъ годѣ було заразъ оголошувати; они звѣрились Енґебретзенови. Вôнъ мавъ бути ихъ любовнымъ пôсланцемъ. Гуртôвникъ не смѣвъ знати о тôмъ нѣчого, бо вôнъ певно бувъ бы протививъ ся такому одруженю, а вже о пани Енґебретзеновôй не було що и згадувати, бо що она була страшно остра, о тôмъ чей всѣ знали.

Але она таки незадовго догадала ся, що мѣжь тыми двома щось не такъ якъ слѣдъ.

— Чого лишь той Венґелѣвъ хлопчище такъ сюды що дня бѣгає? — пытала она.

— Циґара купує — говоривъ Енґебретзенъ несмѣливо.

— И ще що?! Скажи ще може, що каплѣ вôдъ холеры — вôдрѣзала панѣ Енґебретзенъ.— Мене чей не здуришь, що порядный чоловѣкъ буде курити нашû циґара.

— Таки на правду купує циґара.

— И знову брешешь, Енґебретзенъ, щось то мусить въ тôмъ бути.

— Та що бы було? — муркотѣвъ собѣ Енґебретзенъ пôдъ носомъ та почервонѣвъ якъ та дѣвиця зъ лицарскихъ часôвъ.

Въ тôй самôй хвили зайшовъ Венґель до краму. Вôнъ зацукавъ ся, побачивши паню Енґебретзенъ, але и заразъ стямивъ ся.

— Шѣсть циґаръ.

— Прошу дуже. Може заразъ одно закурите — вôдозвалась панѣ Енґебретзенъ и удала таку чемнôсть якъ той чортъ.

— О дякує дуже.

— Та вы прецѣ курите нашû циґара.

— Розумѣєсь; але я нехотѣвъ бы таки тутъ при васъ закурювати.

— Не робѣть собѣ нѣчого зъ того, — сказала она и пôдсунула єму просту сѣрничку таки пôдъ самъ нôсъ, такъ, що вôнъ ажь дымомъ зъ сѣрки затягнувъ ся

— Красна погода, — сказавъ вôнъ и пакнувъ кôлька разôвъ зъ циґара.

— Прекрасна, — вôдповѣла панѣ Енґебретзенъ и сѣла собѣ на стôлъ та стала балакати о вѣтрѣ и погодѣ та о всѣмъ, що єй на языкъ насунулось.

Молодый панъ Венґель лишь покашлювавъ та спльовувавъ та думавъ собѣ, кобы ту жѣнку чорты взяли.

Енґебретзенъ заклопотаный грызъ звоздики.

Наконець панѣ-матка встала и почала шукати чогось по шуфлядкахъ.

Петро скориставъ зъ сеи нагоды та всунувъ Енґебретзенови въ руку маленькій листъ та и заразъ розпращавъ ся.

— Покажи сюди то письмо, — вôдозвалась наразъ жѣнка.

— Яке письмо?

— Чуєшь, Енґебретзенъ не удавай дурного и не брешн менѣ въ очи. Тажь цѣлый крамъ ажь пахне вôдъ любовныхъ листôвъ.

Хотячи не хотячи мусѣвъ Енґебретзенъ таки показати маленькій рожевый листъ, що такъ дуже пахъ вôдъ пачулѣ та любови.

Мама прочитала адресу.

— Отъ маєте, я таки того вже догадувала ся. На, возьми листъ та вôддай єго Мальцѣ; але не кажи о менѣ єй анѣ слова, що я єго видѣла, бо якъ о менѣ лишь словомъ писнешь, то — ну, ты мене чей знаєшь, Енґебретзенъ.

Енґебретзенъ вôддавъ Мальци листъ и мавъ на стôлько розуму, що мовчавъ, бо такъ само боявъ ся, щобы донька єго не сварила за то, що вôнъ бувъ такъ незручный, та давъ ся мамѣ зловити.

Амалія дрожачими руками отворила письмо.

Зъ рожевого паперу вытягали до неи хорошû буквы свои чорнû руки и благали жаркими словами, щобы она выйшла до своего вѣрного милого на означене мѣсце.

Вôнъ ще прецѣ, вôдъ коли они заручили ся, не говоривъ зъ нею.

Теперь вже єму навкучилось цѣлувати лишь єи дрôбнû солодкû листочки и єму вже забагалось покоштувати любови таки просто зъ єи рожевыхъ усточокъ.

Заразъ по тôмъ войшла и мама въ кôмнату.

ментъ буде розвязаный. Чи дѣйстно то настане, годѣ нинѣ ще сказати, але найдальше до Четверга ситуація прояснить ся.

Вôдъ кôлькохъ вже днѣвъ ходить чутка, що Россія заключила зъ Франціею формальный союзъ. До *Times*-а доносять зъ Петербурга: Въ добре поинформованыхъ кругахъ ходить чутка, що подписаній Карнотомъ и французкими міністрами мотивы зачѣпно-вôдпорного союза французско-россійского, царь затвердивъ и що ихъ пôдписали міністри Гірсъ, Вышнеградскій и члены спеціяльнои рады міністрôвъ.

Въ недѣлю по полудни приѣхавъ до Петергофу сербскій король Александеръ зъ численною свитою, середъ котрои знаходились реґентъ Рістичь и президентъ сербскихъ міністрôвъ Пашичь. Царь и всѣ присутнѣ въ Петербурзѣ вел. князѣ повитали короля на двôрци. Повитане було дуже сердечне. Зъ двôрца поѣхавъ король Александеръ зъ царемъ до великои палаты въ Петергофѣ, де приготовлено для короля окремѣ апартаменты. Тутъ повитали короля цариця и вел. княгинѣ. Вечеромъ приѣхала до Петергофу грецка королева зъ донькою и вôдтакъ вôдбувъ ся родинный обѣдъ.

Новинки.

— **Именованя.** Ц. к. краєва Рада шкôльна именувала Омеляна Степана дѣйствымъ учителемъ етатовои школы въ Уневѣ.

— **Громадѣ Покрôвцѣ,** въ повѣтѣ жидачѣвскôмъ дарувавъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Є. Ексц. п. міністеръ маркизъ Бакегемъ** перебувавъ въ суботу въ Краковѣ, де звиджувавъ публичнѣ заведеня, особливости и памятники историчнѣ, зложивъ візиту Є. Еміненціи кардиналови Дунаєвскому, принимавъ тамошныхъ представителѣвъ властей и достойниковъ мѣста на авдієнціи, якъ также рôжнѣ депутаціи. О годинѣ 5 зъ полудня вôдбувъ ся заходами мѣста въ честь п. Міністра обѣдъ въ Ґрандъ-Готели въ мармуровôй сали приоздобленôй цвѣтами и зеленю, де Є. Ексц. въ добôрнôмъ товариствѣ пробувъ майже до вечера. О год. 10 вечеромъ вôдъѣхавъ п. Міністеръ до Вѣдня.

— **Президентъ Буковины** ґр. Паче буде объѣздити вôдъ 5 до 16 н. ст. серпня повѣты выжницкій и сторожинецкій, потôмъ выѣде на 4-тыждневу вôдпустку за границю.

— **Кваліфікаційнѣ испыты** для учителѣвъ школъ народныхъ звычайныхъ и выдѣловыхъ розпочинають ся у Львовѣ дня 21 вересня с р. Поданя, заосмотренѣ въ а) матрику роджения, б) коротку житєпись зъ описомъ вôдбутыхъ студій и выказомъ дѣлъ переробленыхъ до испыту, в) свѣдоцтво зрѣлости и г) доказъ найменше дволѣтнои практики въ публичнôй школѣ народнôй або въ школѣ зъ правомъ публичнымъ, треба вносити до комісіи испытовои (ул. Скарбкôвска ч. 39) черезъ свои окружнѣ рады шкôльнѣ до 6 вересня. У власнôмъ интересѣ нехай петенты подадуть точный свôй адресъ, т. є. мѣсце пробуваня и послѣдну почту.

— **На преміи для молодѣжи** и до бібліотекъ школъ народныхъ ц. к. краєва Рада шкôльна признала слѣдуючѣ книжочки: Байки Леоніда Глѣбова, выданє „Дзвôнка"; цѣна 5 кр. Житє угодникôвъ Божихъ, Читальня въ Новосѣлцѣ, Святѣ Мученики, Святый Сидоръ, На Великдень, Иванъ Тризубець, Чарôвникъ, Житє св. Николая, — выданє Комітету выдавництва людового, цѣна по 10 кр.

— **П. Франтішекъ Ржегоржъ** прибувъ сими днями за для студій етноґрафічныхъ зъ Чохіи до Галичины и замешкавъ въ Зарогôзнѣ (почта Жидацѣвъ).

— **Огнѣ.** Въ суботу мин. тыжд. згорѣло въ мѣсточку Дукли кôльканацять домôвъ, найбôльше черезъ бракъ якого такого ратунку.

— **Градъ,** про якій мы писали зъ рогатыньского и бобрецкого, падавъ того самого дня и въ повѣтахъ: ланьцутскôмъ та и тарнôвскôмъ. Въ ланьцутскôмъ падаючи 7 мінутъ повыбивавъ вôкна, подѣравивъ дахи, поломивъ або живцемъ обдеръ зъ коры деревину, понищивъ сады и городы, а вода позабирала мосты, зъ дороги позносила вôдвѣчнѣ каменюки по 100 кільоґрамôвъ ваги. Поля знищенѣ зовсѣмъ а села якъ: Кремениця, Конты, Пôдзвѣринець, Передмѣстє — мовъ одно озеро. Не лѣпше пишуть и зъ тарнôвского.

— **Шѣсть „новыхъ" за душу.** Зъ Ляшокъ, въ Яворôвщинѣ, пишуть намъ: Одинъ селянинъ зъ Ляшокъ вступивъ до коршмы въ Кубловѣ и казавъ собѣ дати за 6 кр. руму Якій то бувъ румъ, хто тамъ его знає; мусѣвъ бути не дуже мудрый, коли селянинъ выпивши его, плюнувъ и не хотѣвъ заплатити, а й ще домагавъ ся вôдъ жида заплаты, що мовлявъ, „таке..." добро выпивъ. Повстала суперечка, хлопъ взявъ ся до жида: Давай, каже, жиде 6 новыхъ, анѣ то дай душу! А що жидъ свою душу отаксувавъ высше, то селянинъ выхопивъ ножикъ и почавъ єи силомôць добувати, проколюючи жидови въ кôлькохъ мѣсцяхъ груди. На крикъ позбѣгали ся люде, та ледви зъ тяжкою бѣдою хлопа звалили и звязали та вôдставили до суду, ратуючи такимъ способомъ жидôвску душу вôдъ неминучои погибели.

— **Добрый батенько.** Въ Чорнокунцяхъ, въ яворôвскôмъ повѣтѣ, якъ намъ доносять, стала ся ось яка пригода. Передъ кôлькома роками умираючи одинъ господарь, записавъ половину ґрунту свому старшому сынови по першôй жѣнцѣ, котрый вже кôльканацять лѣтъ бувъ господаромъ, а свому другому сынкови по другôй жѣнцѣ, котрому було лишь пôвъ року, записавъ другу половину, котру старшій братъ, господарь, мавъ єму дати, якъ малый дорoсте до своихъ лѣтъ. Тымчасомъ старшій, щобы посѣсти весь ґрунтъ, намовивъ свою 13-лѣтну доньку, щобы свого малого стрыя утопила. А хлопчикови пôшло вже на 4-ый рôкъ. Дѣвчина послухала батька и кинула малого въ глубоку кирницю.

— **Справдѣ сумна вѣсть.** Одна американьска ґазета написала одного дня, що майоръ Андерсонъ померъ. Заразъ на другій день подала тота сама ґазета таке спростованє: „Вчерашну нашу сумну вѣсть о смерти майора Джона Андерсона простуємо нинѣ о тôлько, що майоръ Джонъ Андерсонъ не умеръ, але... оженивъ ся".

Всячина.

— **Чудотворный цадикъ** Въ россійскôй Новоселици на противъ буковиньскои занедужавъ богатый жидъ Шміль Райхманъ на очи и не мôгъ нѣгде знайти рады. Ажь прийшовъ до мѣста якійсь старый поважный жидъ, котрый казавъ, що вôнъ рабінъ-чудотворець, котрого выгнали зъ глубокои Россіи и вôнъ дасть єму раду. Цадикъ взявъ ся заразъ до дѣла. Выймивъ зъ кишенѣ якусь торбинку, казавъ Шмілеви вложити въ ню 1200 зр. и завѣсивъ єи недужому па шию. Вôдтакъ убравъ его зъ „талесъ" (хусту, котру жиды убирають до молитвы), роздусивъ пявку и помастивъ нею очи недужому и казавъ такъ лежати три днѣ и три ночи нерушаючись. Шміль лежавъ, але чотвертого дня не видячи нѣякого чуда, пôднявъ ся и здоймивъ торбинку зъ шиѣ. Ажь теперь побачивъ чудо, бо очи якъ болѣли, такъ и болѣли а зъ торбинки щезло 1200 зр. разомъ зъ цадикомъ.

Поѣзды зелѣзничѣ.

Посля годинника львôвского. (Ôдъ 1 червня 1891).

До Львова приходять:	Поѣздъ поспѣшн.	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣшаный
Зъ Кракова	4·03	8·50	9·28	7·15
Зъ Пôдволочискъ	2·20	7·30		3·15
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·08	7·01		2·38
Зъ Орлова (на Ясло-Ряшѣвъ вôдъ 1 липня до 31 серпня		8·12		
Зъ Букарешту, Яссъ, Сучавы, Черновець, Гусятина и Станіславова	8·—	2·—		
Зъ Сучавы, Черновець, и Станіславова		6·53		
Зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станіславова и Стрыя.		3·42		
Зъ Сухои, Хирова и Стрыя.		7·54		
Зъ Станіславова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыя		9·02		
Зъ Пешту, Лавочного, Нового Санча, Хирова, Гусятина, Станісл. и Стрыя.		12·19		
Зъ Сокаля и Белзця				4·22
Зъ Жовкви				6·45
Зô Львова ôдходять:				
До Кракова	2·28	4·15	7·20	8·30
До Пôдволочискъ	4·11		9·50	10·35
До Пôдволочискъ на Пôдзамче	4·22		10·15	11·05
До Зимноводы-Рудна			4·25	
До Орлова (на Ряшѣвъ-Ясло вôдъ 1 липня до 31 серпня		6·16		
До Сучавы, Черновець, Станіславова и Гусятина	9.16	10·24		
До Станіславова, Черновець. Яссъ и Букарешту		4·30		
До Стрыя, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіславова и Гусятина		8·05		
До Стрыя, Хирова и Сухи		8 53		
До Стрыя, Хирова, Сухои, и Станіславова		10·50		
До Стрыя, Станіславова, Гусятына, Лавочного, Пешту, Хирова и Стружа		6·20		
До Белзця и Сокаля				9·25
До Жовкви				7·40

Примѣтка: Годины пôдчеркненѣ лінійкою означають часъ нôчный вôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Прага 4 серпня. Межи Чехами а нѣмецкими акторами прийшло вчера до бійки, въ котрôй котрыйсь зъ Чехôвъ пхнувъ коміка Лефлера пять разôвъ ножемъ

Пештъ 4 серпня. Пôсля Pest. Loyd-а будуть незадового утворенѣ 4 новѣ босаньско-герцеґовиньскѣ баталіоны.

Парижъ 4 серпня. Царь надавъ французскому послови въ Петербурзѣ велику ленту ордера Александра Невского.

Брукселя 4 серпня. Вчера вечеромъ около 10 год. розôйшлась чутка, що королева бельґійска, котра мала якъ разъ кыѣзджати до Спа, занедужала дуже тяжко. Завôзвано декана зъ Лякенъ, щобы удѣливъ ѣй св. Тайнъ.

Шербурґъ 4 серпня. Рада громадска выслала телеґраму до царя, въ котрôй каже, що жителѣ Шербурґа, высказуючи чувства цѣлои Франціи, заявляють цареви подяку за незрôвнане приняте французскои ескадры; они шлють царици привѣтъ при нагодѣ єи именинъ и высказують свое щастє, що могли принимати офіцирôвъ и морякôвъ корабля „Корниловъ".

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

— Пôйдѣть, матусе, нинѣ пополудни въ гостину до панѣ Ользенъ; пôйдѣть може таки на каву до неи.

— Такъ думаєшь дитинко? Може бы таки дѣйстно такъ зробити.

Панѣ Енґебретзенъ убрала ся и выйшла. Заразъ по тôмъ сидѣвъ вже панъ Петро Венґель коло своеи Амаліи за хорошо вкрытымъ столомъ и пивъ зъ порцеляновои чарки каву а любовь зъ єи устокъ.

Енґебретзенъ то входивъ до свѣтлицѣ то выходивъ зъ неи и радувавъ ся щастємъ любячихъ ся молодятъ.

Вôнъ ажь розплывавъ ся зъ радости и заєдно усмѣхавъ ся, зъѣвъ вже Богъ знає кôлько тѣсточокъ и выпивъ вже може зъ кварту кавы; за кождый разъ, коли задзвонивъ дзвôнокъ вôдъ крамницѣ и хтось вôйшовъ щось купувати, выбѣгавъ вôнъ але й заразъ чимъ скорше вертавъ, щобы любувати ся щастємъ залюбленои пары.

Зъ Амаліи була така знаменита господиня, а Петро такій дуже ввѣчливый и веселый, що Енґебретзенъ кôлька разôвъ мало не удушивъ ся, коли заѣдаючи тѣсточка мусѣвъ смѣяти ся и якась дрôбка зъ нихъ попала єму въ другу гортанку.

Коли веселôсть дôйшла вже була до найбôльшои высоты, явилась наразъ межи ними панѣ Енґебретзенъ.

(Конець буде).

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимае Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

Герба́та россійска.

Перша краєва фабрика товарôвъ плятерованыхъ, зовимыхъ **хиньске срѣбло**

ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Краковъ, Ринокъ ч. 26.

поручають:

Предметы служачи до ужитку церковного и домового, ôдповѣдни на **выправы слюбни, подарунки,** у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репарацін, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1.

Самовары Тульскіи.

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

МОЛОКО

стерилизоване

Дѣти, скормлени тымъ молокомъ не слабують на жадни слабости жолудкови або кишкови и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 флящокъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймае

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовой ч. 14 (побôчь Центральнои Кавярнѣ.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручае:

„Реґуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Роспускае фльеґму, реґулює и побуджае травленье, гоить раны жолудка, зтягае соки нездорови, справяе лагôдный ôдхôдъ и дае добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

ПОДЯКА!

Высокоповажаный Панъ Броніславъ Виткевичь, аптикарь у Львовѣ.

Поважаный Пане!

Вôдъ двохъ лѣтъ слабувавъ я на тяжкій нежитъ жолудка и мимо лѣкарскихъ порадъ и рôжныхъ лѣкôвъ, діеты, вина, ничь менѣ не помагало. Тому то зъ недовѣрчивостію перечитавъ я въ „Народной Часописи“ ваше оповѣщене о **„Реґуляторѣ“.** Но по зажитю порошка того, въ сей часъ менѣ полекшало, и нынѣ я вже здоровъ, за що сердечно Вамъ дякую, хотячи ся однакъ забезпечити на будучнôсть, прошу ласкаво прислати менѣ еще два пуделка „РЕҐУЛЯТОРА“ а за решту, еслибы якась лишила: Cincum sulfuricum.

Зъ глубокимъ поважанемъ:

Антоній Севиньскій,
учитель въ Лѣскахъ п. Белзъ.

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, ихіосъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),

поручае выпробованй и за скуточни узнани

Пигулки зъ Гуаяколемъ

знамениті въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайде обава сухôтъ, такожь въ початкахъ хоробы радикально убиваючи бактеріи. — **Цѣна пуделка 1 злр.** (Зô способомъ ужитя.)

EXCELSIOR

Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевыхъ терпѣняхъ именно застарѣлыхъ, объявляючихъ ся ломаньемъ костей и т. п.

Велике число узнань и подякъ, позваляе менѣ запоручити, що дешеве се домове средство лѣчить всяки, хотьбы застарѣли зъ давныхъ лѣтъ ревматизмы.

Цѣна фляшки 60 кр. в. а. (зô способомъ ужитя.)

Подяка. Вєч. п. Брониславъ Виткевичь, аптикарь у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйши слова подяки за Вашъ дѣйстно чудесный *Excelsior*. Страшни терпѣня, яки выдержавъ я зъ кождою змѣною воздуха, довги лѣта треваючи болѣ въ костяхъ ногъ, котрымъ нѣ одна сѣрчана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою ôднятй, по нелертю кôлькохъ фляшокъ „Excelsior“-а. — Вдячнôсть моя для Васъ Пане тревали буде якъ довго жити буду, а першимъ єи ôдгомономъ най будуть ти слова моеи подяки.

Краковъ, 16 лютого 1891. **Антоній Гордыньскій.**

Прошу адресовати **В. Виткевичь,** аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

ЗАКЛАДЪ

ДІЕТИЧНО-ГИҐІЕНІЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовой ч. 14.

поручае **францускій курацiйный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ ориґінальныхъ фляшкахъ ¾ літров. по 2 зр. 60 кр.

Так поручае превосходножье средство диететичне

КЕФИРЪ

правдивый, спорядженый зъ грыбкôвъ кавказкихъ.

Замовленя на провинцію залагоджують ся вôдворотною почтою.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.